

Evangelikus hírmondó

2016. – karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja XIV. évf. 5. szám

Karácsonyi kútforrás

Volt egyszer egy ember, aki vizet keresett. Egy sokak által alkalmasnak mondott helyen ásni kezdett. Leásott 12 méter mélyre, de nem talált vizet, hát odébbállt és máshol próbált szerencsét. Itt már 14 méteres gödröt ásott, de víznek nyomát sem látta. Megpróbálta harmadszor is egy újabb helyszínen, de itt sem járt sikerrel.

Szegény ember! Ha nem három helyen kezdett volna el ásni, hanem az első kút mélyítésére fordította volna az erejét, elérte volna a bővizű forrást!

Volt egyszer egy ember, aki igazi örömet, tartós békességet, örök értékeket keresett. Sokan mondták neki, hogy a templomban és a Bibliában megtalálja. El is ment a karácsonyi istentiszteletre. Minden nagyon tetszett neki: a hatalmas karácsonyfa, a gyülekezet éneke, a gyermekek betlehemes jelenete, az ünnepélyes légkör – de úgy gondolta, hogy neki valami másra, ennél többre van szüksége. Továbbment és máshol kereste a boldogságát, de hasztalan! Szegény ember! Abban igaza volt, hogy az ünnepi kellékek és külsőségek nem oltják lelkének szomjúságát. De rosszul döntött, amikor odébbállt. Hiszen csak mélyebbre kellett volna ásnia, és ő is megtalálta volna az életet vizet, az üdvösség forrását, ahogy előtte már oly sokan megtalálták és éltek belőle.

A karácsony felszínes szemlélője nem találja meg a benne rejlő életet evangéliumot és azt hiszi, máshol kell keresnie a boldogságát. Az ünnep fárasztó és drága mulatság lesz számára, gyorsan kihunyó fényekkel. Pedig ott a mélyén a forrás. Az élő és életet, az örök életre buzó forrás.

Minket már nem különleges csillag vagy angyali szózat vezet, nekünk már nem a kisedet kell megtalálnunk valamiféle betlehemes díszletben. Minket már a Megváltó Krisztus hív karácsonykor is: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan!” (Mt.11,28.) „Én vagyok a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.” (Jel.21,6.) Ha pedig már megtaláltuk Őt, adjuk tovább másoknak is az örömhírt:

ÖrvendjeteK, mert Isten úgy szeret.

Békét akar, nem zord ítéletet!

ÖrvendjeteK, örvendjeteK!

Jézus az Isten Fia, eljött érteteK,

Nem kell a sötétségben, bűnben élneteK.

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

ÖrvendjeteK, Jézus feltámadott:

Új életet és új reményt hozott.

ÖrvendjeteK, örvendjeteK!

Nála az örök élet forrása ered.

Jöjjetek, igyatok hát életet vizet!

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

*dr. Zsednai Józsefné,
lelkész*

Csoda történt

A XIX. században Ravensberg vidékén élt egy híres ébresztő prédikátor Johann Heinrich Volkening. Igehirdetéseivel valóban átformálták Bielefeld egész környékét, a ravensbergi vidéket. Egyik este egy gazdag paraszthoz hívták, aki becsületes és szorgalmas ember volt, de az ébresztő igehirdetéseket szívből gyűlölte, mert nem ismerte el, hogy ő bűnös, nem kellett neki a bűnösök Megváltója a kereszten. Azt mondta:

- Jót teszek, és senkitől se félek.

Volkeninget azért hívták, mert a paraszt halálos beteg lett és úrvacsorát kért. A magas termetű, ragyogó kék szemű Volkening elment hozzá. Ágyához lépve hosszasan, hallgatagon nézi a beteget, és ezt mondja:

- Henrich! Félek, nagyon félek. Úgy, ahogy eddig éltél, nem juthatsz a mennybe, hanem csak a pokolba!

Aztán megfordult és elment. A paraszt iszonyú haraggal nézett utána és tombolt:

- Ez pap? Hát ez a keresztyén szeretet?

Aztán jött az éjszaka. A súlyos beteg ébren feküdt, lelkiismerete furdalta.

- Nem a menny felé haladok, hanem a pokol felé. Hátha igaz?

És most sok bűne eszébe jutott: nem tisztelte Istent, többször ügyesen becsapott másokat. A következő éjszakákon félelem szállta meg, nagyon nyugtalan lett. Látja, hogy sok bűne van, és egyáltalán nem Isten gyermeke. Most már komolyan meg akar térni. Három nap múlva újra elküldi feleségét Volkeninghez:

- Asszony! Hívd Volkeninget!

Késő este van, de Volkening azonnal ment. A paraszt nyugtalanul mondja:

- Lelkész! Azt hiszem, meg kell térnem.
- Igen – mondja Volkening - , csendesedik, aki öregszik, de a nyomorúság szülte bűnbánat halott bűnbánat. Másként jön az igazi.

Megmondta, aztán meg is fordult és elment. A paraszt most még jobban haragudott, és azt hiszem, önök is mind nagyon haragudnának egy ilyen lelkészre, nem? Elvégre jobban illenek a lelkészhez, ha egy gazdag paraszttal barátságosan beszélne. Méghozzá úgy látszik, hogy ez az ember hamarosan meghal. De Volkening olyan ember volt, aki Isten előtt állt, és tudta, mit mond. Három nap múlva a paraszt szörnyen rossz állapotba került. Most már tudta:

- Meg kell halnom! És hol volt az életemben a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség?

Egy életen át megvetette a Megváltót, aki meghalt érte. Elkergette, amikor szeretettel jött hozzá. Már látja magát a pokol szélén és egészen kétségbe esett.

- Asszony! Hozd el a papot!

A feleség nem akar menni.

- Úgysem segít rajtad!
- De hozd el, mert én így a pokolba jutok.

Most már elment az asszony, és Volkening most olyan emberre talált, aki megértette: „Ne tévelyegjetelek, Istent nem lehet megcsúfolni, mert amit vet az ember, azt aratja is.” Odahúz egy széket az ágyhoz és megkérdezi:

- A pokol felé visz az út?
- Igen, a pokol felé.
- Henrich, menjünk a Golgotára! Érted is meghalt Jézus.

És akkor a legbarátságosabb és legkedvesebb szavakkal beszél neki arról, hogy Jézus a bűnösöket jött megmenteni, de előbb a saját szemükben is bűnösökké kell lenniük. Nem mondogathatjuk már: „Jót teszek és senkitől se félek.” Az igazságot kell elfogadnunk, és akkor meg tud menteni Jézus. A paraszt csak most

ismerte fel: „Jézus meghalt értem a kereszten. Kifizette bűneim büntetését. Olyan igazságot ajándékozhat nekem, ami Isten előtt érvényes.” Most először imádkozik igazán:

- Isten, légy irgalmas nekem, bűösnek! Úr Jézus, ments ki a pokolból!

Volkening csendesen elmegy. Megvigasztalódik, mert a beteg már Jézust hívja és a Biblia háromszor is mondja: „Aki Jézus nevét segítségül hívja, megtartatik.”

Amikor a következő nap a lelkész újra elment, már egy Istennel megbékélt embert talált.

- Hogy vagyunk, Henrich?
- Elfogadott – kegyelemből. Csoda történt.

Így élte át egy büszke paraszt az újjászületést.

Wilhelm Busch

Ne aggódj!

“Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Filippi 4:6)

Lehet-e valóban egy vidám karácsonyod akkor is, ha ezeregy nyomás nehezedik rád? Igen, lehet – és ennek megvalósításához nem kell messzire menned. Függetlenül attól, hogy a problémák, amelyekkel szembenézel, mennyire erőteljesek, vagy esetleg mennyire jelentéktelenek, mégis ez a karácsony lehet a legcsodálatosabb, és leginkább gondmentes időszak, amely valaha is volt az életedben, és ezt már ma elkezdheted.

Valószínűleg neked is, mint hívőnek már megszokottan hangzik az Igerész, amely kijelenti, hogy semmiért ne aggodalmaskodjatok. De vetted-e ezt már annyira komolyan, hogy működésbe, gyakorlatba is helyezted? Valószínűleg azért nem vetted komolyan, mert nem értetted meg, hogy az aggodalmaskodás mennyire veszélyes lehet. Talán nem fogtad fel, hogy az aggodalom, az ördög ellened irányuló halálos fegyvereinek fontos összetevője.

Ez így igaz. Az aggodás az egyik fő fegyvere az ördög hadviselésének. Ha nálad el tudja érni, hogy aggodalmaskodj, akkor az anyagi feszültségeket, családi feszültségeket és az ütemezett problémákat fogja

felhasználni, – melyek csupán a mindennapi élet “természetes” velejárói, – hogy téged lenyomjon, és olyan sok gondba rángasson bele, amennyit el sem tudsz képzelni, hogy lehetséges.

Az orvostudomány állítja, hogy az Egyesült Államokban a kórházi ellátásra szorult emberek magas százaléka az aggodás- és feszültség okozta betegségektől szenvednek. Mindennek ellenére sok hívő aggódik anélkül, hogy ebbe belegondolna. Azért aggódnak, hogy túl alacsonyak, vagy túl soványak. Izgulnak emiatt, és fel sem fogják, hogy bűnt követnek el.

“Micsoda, ez bűn lenne?” – kérdezheted.

Igen! Egy újjászületett hívőnek, akinek van egy Bibliája – az aggodás bűn. Tehát, még akkor se aggodalmaskodj, ha a karácsonyi üdvözlőlapok elkéstek, és 45 ember fog hozzád jönni karácsonyi vacsorára.

Ehelyett tedd azt, amit a Biblia mond, hogy tenned kell. Imádkozz, és a kérésedet tárd Isten elé... ezután dicsérd Őt a feleletért! Békességed lesz.

Most gyerünk, és legyen egy igazi vidám karácsonyod, te gondok nélküli ember!

[\(http://havannacsoport.hu/\)](http://havannacsoport.hu/)

Néhány szó a Magvetés Alapítványról

A Tési Evangélikus Egyházközség, mint alapító 2011 novemberében létrehozta a Magvetés Közhasznú Alapítvány elnevezésű alapítványt, hogy minél több oldalról tudjuk egyházunk tagjait, és a tésieket támogatni, lelki és anyagi vonatkozásban egyaránt.

A 2011. november 13-án megtartott közgyűlésen a közgyűlés tagjai egyhangúlag elfogadták a kuratórium tagjait a következő tisztségekre: az alapítvány kuratóriumának elnöke: Ferenc Istvánné, az alapítvány kuratóriumának titkára: Szabó Lászlóné (Borbás Ildikó), az alapítvány kuratóriumának tagjai: Ács Zsuzsanna, Csuepecz Edéné és Szabó Tamás.

A Veszprém Megyei Bíróság 2012. március 19-én kelt levélből megtudtuk, hogy az előző végzés jogerőre emelkedett.

Menetközben némi jogi, törvényi változtatás kapcsán alapítványunk nevéből kikerült a közhasznú szó, de a működési területünk és tevékenységünk lényegében semmit nem változott.

2012 óta minden nyár végén megrendezésre kerülő családi nap szervezésében, és lebonyolításában igyekszünk részt venni. Az elmúlt évek folyamán ezen és hasonló programokhoz kapcsolódóan adtunk be pályázatokat, kisebb-nagyobb sikerrel. Kiemelendő a 2015 év elején még elutasított, majd az év végére sikeresen zárult: tárgyi eszközök beszerzése a Magvetés Alapítványban című pályázat. Az itt elnyert 250 000 Ft-ból 2016 február végén beszerezhattük a gyülekezeti teremben látható fénymásoló gépet. Nagyon nagy hasznát vesszük, hiszen így könnyebb az évente 3-4 alkalommal megjelenő újságunk sokszorosítása, és a különféle alkalmakon használt szóróanyagok biztosítása.

Együttműködési megállapodást kötöttünk a várpalotai Faller Jenő Szakközépiskolával, melynek jelentősége önkéntes tanulók fogadása a különféle rendezvények kapcsán.

Tulajdonképpen az alapítvány gyülekezetünk terveiben működik közre, annak terveit, programjait segít megvalósítani. Gyakran előfordul, hogy egy pályázaton nem indulhatnak egyházközségek, viszont alapítványok igen. Ilyenkor jó lehetőség, hogy gyülekezetünknek van egy plusz karja támogatást szerezni.

Alapítványunk számára most már felajánlható az adó 1%-a, amelyről mindenki szabadon rendelkezhet, így kérjük, aki teheti legyen részese e formában szervezetünk sikerének. Mindemellett az év végén kapott nőegyleti adományokat is egyházi alapítványunk számláján gyűjtjük, amelyet és minden további támogatást köszönünk.

" Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek igéje által, amely él és megmarad örökké." (1Péter 1:23)

Ferenc Istvánné

Név: Magvetés Alapítvány

Adószám: 18285408-1-19

Mit jelent számodra karácsony?

Krisztus megszületése kibeszélhetetlen örömezenet az égből a Földre. A betlehemi angyalok a békesség himnuszát zengik. A karácsonyi üzenet jóakaratot hirdet a földön mindenféle népnek és nemzetségnek, a valóság pedig az, hogy a rosszindulat, a kegyetlenség és az elszabadult sátáni erőszak sohasem tombolt talán még olyan eszeveszettül, mint éppen most.

Azok az idők, amiket ma élünk, különösen alkalmasak arra, hogy megérthessük a karácsonynak azt a kettős jelentését, amit alapigénk is kifejez: Krisztus „az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.” Krisztus eljövetele erre a földre két nagy csoportra választja szét az embereket: az Őt befogadóokra és az Őt elutasítóokra. Ez a mai karácsonyi ünnep tehát ítélet azok ellen, akik nem fogadták be Krisztust, és kegyelmet hoz azok számára, akik helyet adnak Neki életükben.

Ha egy beteg nem veszi be a fölkinált orvosságot, amitől meggyógyulhatna, nem az orvos lelkén szárad, ha nem gyógyul meg. Ha egy vízbe fuldokló visszautasítja az utána dobott mentőövet, ne mást okoljon, hogy miért nem segítettek rajta!

A karácsony azt jelenti, hogy Isten mindent megtett ezért a világot, de a világnak nem kellett Krisztus, visszautasította az utána nyúló isteni kezet. Jézus eljött az övéi közé, és az övéi nem fogadták be Őt.

Igaz tehát az Isten szent szeretetéről szóló karácsonyi üzenet, de mit tehet még az Isten akkor, mikor az ember bedugja a fülét, ha szól hozzá, elfordítja a tekintetét, ha közeledik feléje, és elzárkózik előle, ha bebocsátást kér nála az Úr. Az ember bünteti önmagát azzal, hogy nem fogadja be a Krisztust, mint ahogy a fuldokló önmagát bünteti azzal, ha ellöki magát a mentőövet – hiszen Krisztus nélkül minden út a pokolba vezet.

És így van ez nemcsak a világ és az emberiség életével, hanem a tiéddel és az enyémmel is. Krisztus eljött és ha nem fogadod be őt, már itt a földön kezded érezni, a lelkedben vagy az otthonodban a pokol leheletét. Nem az Isten büntetése a pokol, hanem a magad-választotta út természetes vége.

Akik befogadjuk Krisztust, Isten fiaivá leszünk általa, tehát gyermekké, újra gyermekké. Karácsony estén, amikor a karácsonyfa körül apró gyermekeket látunk, akiknek a boldog izgalomtól csillog a szemük, önkéntelenül fölsóhajtunk: milyen jó is a gyermekeknek, ilyen boldog, ilyen vidám csak egy gyermek lehet.

Nos, testvérem, a karácsony éppen azt hirdeti, hogy te is, őszülő fejeddal is újra gyermekké lehetsz, isteni Atyánk gondtalan, vidám gyermekévé. Nem arra ad hatalmat, hogy ezentúl ne történjék semmi bajom, elkerüljék életemet a viharok és betegségek, hanem arra, hogy minden helyzetben számíthatok az Ő édesatyai gondviselésére és segítségére.

Ez a mi legnagyobb karácsonyi ajándékunk, hogy íme, újra gyermekké lehettünk. Ez azt jelenti, hogy senki sincs egyedül! Különösen karácsonykor van szükségünk a családi közösségre, magányos emberekre ilyenkor nehezedik legsúlyosabban a magány.

Vajon vádol-e téged a karácsony vagy boldogít? Befogadod-e az érkező Krisztust vagy elutasítod? Ettől függ számodra nem csak a karácsonyi ünnepek, hanem az egész életed boldogsága is.

Joó Sándor

Túrmezei Erzsébet: KENYÉRNEK JÖTTÉL

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarban bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Ó, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk, ó, Jézus!

Mi újság van (egy)házunk táján?

- október 16-án, a vasárnapi istentiszteleten ünnepeltük templomunk építésének 230. évfordulóját. Az istentiszteleten Ferenc Istvánné, Ferenc Panna és Stanka Károlyné verssel szolgáltak, Barta Andrea egy kedves beszámolóban felidézte a templomtörténet évszázadait. Gyülekezeti tagjainktól régi fényképek érkeztek, melyek közül többet a karzat alatti falon helyeztünk el. Az igehirdetés, az imádságok, az énekek mind-mind hála indították szívünket. Nagyon áldott alkalom volt. Az istentisztelet végén készült csoportképek megtekinthetők és rendelhetők.
- Köszönetet mondunk mindazoknak, akik az idei szezonban is vállalták a temető és a templomudvar kaszálását: Winter Béla, Svehlik László, Barta János, Bódai Sándor, Patonai Zoltán, Varga Lajos, Zugor István, Kubik Zoltán, Dávid Imre, Nagy Roland, Stanka Erika
- ősszel elkezdődött a kisbuszunk számára kialakítandó garázs ajtajának bővítése. A kőművesek az első munkaütemmel végeztek. Jelenleg készül a lakatos munka, várhatóan januárban lesz zárható, és így használható az eddigi pajta buszgarázként. Az előbbi szakmunkák mellett villanszerelést is végeztettünk, hiszen a két hátsó helyiségben eddig nem volt világítás. Most lámpa és konnektor is került mindkét helyre. Rendeltünk egy elektromos rágcsló-riasztó eszközt is, mivel a parókia padlásán nyestek tanyáznak.
- az egyházfenntartói járulékot (3 500 Ft/fő/év) a B3 Takarékszövetkezet várpalotai fiókjában illetve Barta Andrea pénztárosnál lehet befizetni
- novemberben a székesfehérvári Depónia Kft elszállította mindkét temetői tárolóból a hulladékot. Köszönjük Varga Lászlónak és Borbás Zsoltnak, hogy vállalták a rakodást.
- három decemberi csütörtök estén a várpalotai gyülekezetben adventi estéken vettünk részt többen Tésről
- Anyakönyvi hírek:
 - temetés ebben az évben nem volt
 - keresztelek: *Sörös-Pál Szonja* (Pál Viktória és Sörös László kislánya)
Kelemen-Pál Noel és Kelemen-Pál Noa Hajnal (Pál Hajnalka és Kelemen András gyermekei)
 - esküvő: *Mandák Erika és Sári József*
- Karácsonyi ünnepi alkalmak:
 - December 24., Szenteste 18.00 órakor istentisztelet a templomban **(Kérjük, öltözzenek melegen!!!)**
 - December 25., Karácsony első napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - December 26., Karácsony második napján délután 2 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben Isó Zoltán veszprémi lelkész helyettes szolgálatával. Ezen a napon keresztelek meg lelkészünk első unokáját Várpalotán. Isten áldását kívánjuk a baba és családja életére!
 - December 31., óév este 18.00 istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Január 1. újév napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Január 6-án pénteken, vízkereszt ünnepén délután 2 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben

**ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT
ÉS KRISZTUSBAN BÍZÓ ÚJESZTENDŐT KÍVÁNUNK
GYÜLEKEZETÜNK MINDEN TAGJÁNAK!**